

[Kjær.]

følgelig kan man ikke gribe ind dèr saa lidt som paa andre Omraader. Men jeg gør opmærksom paa, at det er noget stort at sige, at denne Lovgivning løser Feriespørgsmaalet helt til Bunds.

Jeg skal saa i øvrigt til det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen sige, at det naturligvis er rigtigt, at Venstre har medvirket til at gennemføre Medhjælperloven, men man maa huske paa, at de, der dèr fik Ferie, var Folk, som havde haft fast Tilknytning til Arbejdsstedet, enten et halvt eller et helt Aars Arbejde.

Og saa vil jeg endelig sige, at naar Talen er om Lærere og Statstjenestemænd — jeg forstaar saa udmærket godt, hvorfor det ærede Medlem atter og atter skulde nævne Lærerne, og jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, om det ikke vilde være praktisk under Behandlingen af de forskellige Sager at undlade at omtale Medlemmernes private Arbejdsvilkaar —, saa er det jo rigtigt, at Staten har fastsat Ferie for Lærere i Folkeskolen og for Statstjenestemænd, men Staten bestemmer disse Menneskers Arbejdsvilkaar i det hele taget. Det, der her er Tale om, er noget andet, det er, at Staten kommer som Trediemand og vil gribe ind i Forholdet mellem Arbejder og Arbejdsgiver.

Skjerbæk: Jeg skal til det, der er fremkommet under Debatten, siden jeg havde Ordet, sige, at jeg naturligvis med Tilfredshed har hørt Ministerens Udtalelse om, at han er enig i, at ogsaa Personer over 18 Aar, som falder ind under Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper, er undtaget fra den, vi her drøfter. Det er meget muligt, at der vil være Grund til at revidere denne Lov fra 1921, men det er jo ikke muligt at sige, hvad Standpunkt man skal tage til et saadant Forslag, før man ved, hvordan det ser ud.

Jeg mener stadig væk, at Vanskelighederne ved Lovforslagets Gennemførelse i Praksis særlig vil angaa Løsarbejdere, og specielt Løsarbejdere i Landbruget.

Jeg skal pege paa en Ting, jeg slet ikke har set noget om i Lovforslaget. Det er: Hvor længe skal disse Feriemærker have Gyldighed? Tanken er, at de kun maa bruges til at holde Ferie for. Det betyder vel, at man ikke kan opsamle dem ud over en vis Tid. Men der kan jo saa komme særlige Forhold frem for en bestemt Person; han kan være hindret af Sygdom eller af andre Grunde i at holde Ferie i den Tid, i hvilken Feriemærkerne har Gyldighed.

Men dernæst er der i Lovforslaget i hvert Fald paa eet Punkt gjort den Opfattelse gældende, at man netop maa kræve en vis Tids Arbejde, inden der indrømmes Ret til Ferie. Det er med Hensyn til Arbejdere i Landbrugsvirksomheder, hvor Betingelsen er, at vedkommende Person skal have været beskæftiget mindst 25 Arbejdsdage i alt i samme Virksomhed. Hvorledes nu med Beregningen af Feriemærker? Skal den Arbejdsgiver, som faar en Person i sin Tjeneste i den første Del af det paagældende Ferieaar, udbetale ham Feriemærker, uanset at det er usikkert, hvor længe han vil blive i Tjenesten, eller skal han vente og lade de 25 Dage gaa og saa derefter udbetale med tilbagevirkende Kraft? Endnu mere indviklet synes det at blive, hvis en Person har haft en Række korte Engagementer i Begyndelsen af Ferieaaret og saa faar et Engagement paa 25 Dage. De første Engagementer vil jo ikke give ham Ret til Ferie, men naar han nu har en Periode paa 25 Dage, hvor skal han saa have Feriemærkerne for de foregaaende Ansættelser, han har haft?

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen var imod, at man skulde stille en vis Tids Arbejde som Betingelse for at opnaa Ferieret. Dertil vil jeg sige, at selve Staten har jo i Tjenestemandsløven krævet noget saadant. Tjenestemandsløvens § 13 siger, at naar en Tjenestemand har haft 6 Maaneders Tjeneste forud for et Ferieaar, har han Ret til Ferie. Der er altsaa stillet videregaaende Krav end dem, der her er Tale om. Jeg er ganske enig i, at man, naar en Person stadig er beskæftiget ved et Fag, ikke skal fravige den Regel, som man ogsaa er kommet til ad Frivillighedens Vej, at de forskellige Perioder kan lægges sammen, men det synes jeg alligevel ikke udelukker en Regel, som kræver en vis Tids Beskæftigelse hos samme Arbejdsgiver eller i hvert Fald ved samme Fag, før man giver Ret til Ferie.

Jeg har ikke tænkt mig, og mener heller ikke jeg har sagt med mine Bemærkninger, at den Omstændighed, at man fra traadte en bestemt Plads, skulde medføre, at man fortabte Ferieretten. Det er netop Karakteren af den paagældende Virksomheds Tilknytning til et bestemt Fag eller en bestemt Institution, som for mig er afgørende.

Jeg kan give det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen Tilslutning til, at Sæsonarbejde naturligvis ikke i Øjeblikket er det samme, som det har været tidligere, fordi man ved tekniske Forbedringer har kunnet forlænge Arbejdstiden for visse Arbejder, men gaar vi fra Bygningshaandværket til